

for at kunne trives, og navnlig den første Betingelse, den tilstrækkelige Kapital ved Siden af Dygtighed. Noget ganske Andet er det efter min Mening, om man under overordentlige Forhold maa komme en saadan Industri til Hjælp, om man f. Ex. under saa overordentlige Forhold som de, der forelaa umiddelbart efter Oprøret, hvor en Tredebiedel af Plantagernes Bærker vare brændte ned, hvor Sukkerhøsten stod for Døren, hvor der manglede Penge saavel til at retablere Sukkerværkerne som til at astage Høsten, saa under en eller anden Form ydede de fornødne Midler til at komme ud over denne Viebliffets Vanskelighed. Under saadanne overordentlige Forhold tror jeg ikke, at det ærede Medlem vilde have gjort gjældende, at det var en absolut Feil at yde Statslaan til Driften. — Hvorvidt Guvernørens Sæde rettest bør være paa St. Croix som i tidligere Tid eller som i den senere Tid paa St. Thomas, betragter jeg som et aabent Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som ikke behøver Lovgivningsmagtens Afgjørelse. Jeg skal dog bemærke, at Grunden til, at Guvernørens Sæde flyttedes fra St. Croix til St. Thomas, ingenlunde var den, at man vilde skaffe Guvernøren et behageligere Opholdssted og en behageligere Dingangskreds, saaledes som man let kunde antage, efter hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds udtalte. Grunden var den, at man dengang antog, at Forholdene paa St. Thomas mere krævede Guvernørens umiddelbare Styrelse end Forholdene paa St. Croix. Det ærede Medlem kan muligvis have Ret i, at Forholdet nu er det omvendte, og i saa Tilfælde vil det selvfølgelig være det Rigtige at gjøre det Skridt tilbage, som man tidligere har gjort frem, ved at flytte Guvernørens Sæde. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Avermoes) allerede har bemærket, at det ikke saa meget var de fremmede Konsulers Optraeden under Oprøret, som man kunde have Grund til at beklage sig over, som vises Optraeden efter Oprøret, og det ærede Medlem kunde vistnok være gaaet videre og have sagt: ved forskellige andre Leiligheder; men det ærede Medlem for Kjøbenhavn har jo fuldstændig Ret i, at det ikke stod i den danske Regjerings Magt at raade Bod derpaa, selv ved Instruktioner til vedkommende Konsuler, da de ikke ligge under vor Myndighed, men at vi kun kunde søge at raade Bod derpaa ved Forestillinger til de vedkommende Konsulers Regjeringer. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at i den Henseende er Intet forsømt. Jeg tør sige med Bestemthed, at Feilen ikke har været, som det ærede Medlem mente, den danske Bestyrelse, der fandt sig i, hvad vi ansaa for Uret, men naar der ikke har været raadet Bod derpaa, turde det ærede Medlem snarere søge Grunden i Danmarks Svaghed ligeoverfor andre Magter. — Naar Spørgsmaalet er, hvad der nu bør gjøres for at bringe St.

Croix ud af den uheldige Stilling, hvori den nu befinder sig, saa ere Svarene jo meget forskellige. Det gaar med denne som med alle Patienter, at omtrent enhver Læge har sit Raad. Forskjellen i Betragtningerne imellem, hvad ærede Medlemmer anse for at være det Nødvendige, er jo overmaade vidtgaende. Et æret Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) advarede jo imod at rokke ved Principerne fra 1863, et andet æret Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauer) bebrejdede i stærke Udtryk Regjeringen dens Mangel paa Initiativ. Jeg forstod ikke rettere, end at det blandt Andet angik Spørgsmaalet om Opretholdelse eller Ifke-Opretholdelse af den nuværende Koloniallov. Et synes Alle at være fuldstændig enige om, og det er det, at det er en uafviselig Forpligtelse at sørge for, at Ro og Orden opretholdes paa St. Croix ligesaavel som paa enhver anden Del af det danske Territorium; Skade kun, at Midlerne, som skulle tjene dertil, er det saa vanskeligt at opnaa Enighed om. Det forekommer mig, at det Midbel, som er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, anbefaler sig ved ikke blot at være fuldtud tilstrækkeligt — thi deraf kan dog Ingen tvivle, at naar Statsmagten herhjemme fra overtager umiddelbart Forpligtelsen til at holde den fornødne Styrelse til Opretholdelsen af Orden der, vil den blive opretholdt; Ingen kan dog tvivle om, at det skulde mangle os paa Kræfter til til enhver Tid, under hvilke som helst Forhold at opretholde den indre Ro og Orden paa en saa lille Plet af Territoriet som St. Croix — men det forekommer mig, at det i Lovforslaget angivne Middel ogsaa anbefaler sig derved, at det Intet foregriber for Fremtiden. Naar det indvendes mod Lovforslagets Bestemmelser, at det paabyrder den danske Statskasse en vedvarende Merudgift, er denne Indvending efter min Opfattelse uden al Betydning, da den lovgivende Magt herhjemme til enhver Tid kan bestemme, hvormeget der af Kolonialkassen skal indbetales til den danske Statskasse til vore Fornødenheder. Jeg ser ikke rettere, end at denne Bestemmelse i Kolonialloven af 1863 til enhver Tid sætter den lovgivende Magt herhjemme istand til at tage fuldtud Vederlag for den forøgede Byrde, som Militærudgifternes Overtagelse medfører, men at der selvfølgelig er den Begrænsning for, hvad vi kunne tage tilbage, at vi ikke kunne tage Mere, end der er at faae; men naar der Intet er at faae som Tilbagebetaling, saa er der heller ingen Midler til at holde Militærstyrke for ved Kolonialkassens egne Kræfter, og saa er der intet Middel til at opretholde den Ro og Orden, som man fra alle Sider erkjender bør opretholdes. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds angav som Hovedprincippet i Loven af 1863: Koloniernes Selvstyrelse. Ja, det er rigtigt, men dog kun med en vis Begrænsning; alene den lille Paragraf i Kolonialloven, som siger, at det